

Осінь

Володимир Сосюра

Облітають квіти, обриває вітер
пелюстки печальні в синій тишині.

По садах пустинних їде гордовито
осінь жовтокоса на баскім коні.

В далечінь холодну без жалю за літом
синьоока осінь їде навмання.

В'яне все навколо, де пройдуть копита,
золоті копита чорного коня.

Облітають квіти, обриває вітер
пелюстки печальні й розкида кругом.

Скрізь якась покора в тишині розлита,
і берізка гола мерзне за вікном.

1938